در ۱۲ م رنجه

گریه الکوهاری بهاری برگ بهاری
و روی کوه ائی ماری گاری

یادگار حقیر حسین علی

خوشا آن روز

۲۰/۵/۳۹

خوشا

مدتها مشغول مطالعه کتاب مرحوم ملا پریشان رحمة الله علیه بجهت نفهمیدن از عدم فهم چیزی از او درک نکرده بیکار بودم
تا اینکه در تاریخ ۲۴/۵/۲۰ مطابق پنجم رجب ۱۳۶۰ فاضل عالم حضرت آقای [illegible] سبزواری تقریباً در گرگان
در منزل تشریف آورده و این کتاب را قرائت فرموده و برای بنده تفسیر و توضیح مطالب فرمودند
و اشارات عمیقه کلمات آن مرحوم را بیان فرمودند انصافاً هر گاه خوب به دقت ملاحظه
و فهم فرمایید مرحوم ملا پریشان از عقل اکثر مردم بیرون است و این کتاب در نظر اهل علم
گنجی شایان و بحری بی پایان است الحق پریشان نسخه ملا پریشان کمتر دیده
است و جز معدودی از خواص هیچ به تمام مطالب آن نخواهند بود لهذا قدر زر زرگر
شناسد قدر گوهر گوهری بایستی این کتاب را بنام یادبود تقدیم حضرت آقای
سبزواری [illegible] در موقع مطالعه فرموده یاد فرمایید [illegible]

هذا
الکتاب من تصنیف
مرحوم المغفور المرحوم
ملا پریشان حمید
رحمه الله

توئی آن نقطه بالای فوق ایشان | که در کان تنزل تحت بسم الله بائی

بسم الله الرحمن الرحیم

من ژ بسم الله من ژ بسم الله | ابتدا کم من ژ بسم الله
پریشان نامه ذکر کم لله | نه ارای هر کس په فنای فی الله
لا رطب و لا یابس الا فی کتاب | کتاب د حج د حمد و فصل الخطاب
حمد و بسمله مندرج بین | او نیز ژی باغ هزار گل چین
بادر یک خدا یکی ز رسولن | نقطه تحت با زوج بتولن
قال مولانا علی عمران | انا نقطة من تحت باء ان
باشنائی و نقطه تحتش | آشکارا بی دریای شرح بسطش
قرآن ژی بزنه کی مدی خبر | کتاب مبین معنی بیان کر

زمانه ایام

زمانی ایام جاهلیت بی | نبی نات ژ بعد نازل بی نبی
نبی ذات و علیم ژ یزدان فرد | نبی و ولی الله ثابت کرد
د تحرف کروش سه مطلب تمام | کلام الملوک ملوک الکلام
ناموشدار حدیث جنش موجودن | ماچان یه معنای قوس صعودن
لسان الله وات په ری مدعا | من مدینه علم و علی بابها
خیر الامور اوسطها طلب | تا که چکیان د سر مطلب
اولین حرف نبوت نونن | ملفوظیش سه حرف دا وش کمونن
داد خو کنایه ژ ولایتن | نه من یه واتم نص آیتن
اولین حرف ولایت واون | او نیز ملفوظیش سه حرف واون
اوسط الفن ژ الوهیت | منکرا انکار کرد ژ بلوهیت
منکر و عدو مزانی [illegible] لین | غاصب حریم های نبیین
بلکه ژ ادراک متصوفی | دافراط کردن په تصوفی
و کلیش عوام ای قوم عارفن | خدا مزانو متعارفن
بعضان بعضی ارباب عمایم | بی تقریط [illegible] دین پا کردان قایم

چون پیزنی قوهٔ درک غورسی — متقدس ژ مقدسی
لغوای وین بایر کرد ما تم — لوفسدا العالم فسدا العالم
بے افراط تفریط اسم و فعل و حرف — هر یک لجای خود بنحوی کرصرف
دست ید قدرت قلم پیغمبر — خطوط دف
قلم یکسر داشت خطش نهات رات — سوی اسم مطلق حلوط
پہ چهن دست قدرت فاق و قلمدا — د قاعدہ امکان یکدست پہ صدرات
متن شریعتاً مشیش طریقت — ژ پہلوی احمد علے بے پیدا
لوعشق احمد حسن کرد یکتای دانا — معناش اریفتہ یا فی حقیقت
کرات دات ابنراکع دساجد — لہ یک سیت حسن و عشق پیدا
فرموده نبی ورد زوانی — انا و علی من نور واحد
وحدوث و قدم مهر فوزنی — کفران هر کہ دات خدا دوانی
برزخ لبین حدوث و قدم — دینہ صبح برزخ شب روزنی
ژ الوهیت مکرین اکراه — اوسطها خیرالامور کیف کم
موجد هر شئی لکتم عدم — النار فی الشتاء خیر من اللہ
خدات ارباب حرف حدوث ژ قدم
دریاب خاک باد آب

خاک و باد و آب آتش ظاهر — عنصر بے امکان معناش باهرن
سبع هفت مثانی د معنی ان — سبع المثانی حمد چهارده تن زان
د قوس صعود و قوس نزول — ارای شناختن ظاهری رسول
حمد مرتبه نات ژ آسمان — یکتائی محض ذات حق بزان
پہ ... حروف هر ان ادیک — چهارده معصوم مندر بے ترتیب بشک
ماسوا اللہ گشت مندرج بین — لام مطلب ژ بیت هشت حرف نین
مفردات و بیرد مرکب و جا — ترکیب پہ چی کرد لام الف و لا
لام قلب الف الف قلب لام — اگر دریافتی قابل الهام
بینهٔ الف نام علیین — ژ لام هم مشتق نام نبیین
دست بیضاء او لین قلم — مصداق معنای حدوث ژ قدم
چون حق ژ ازل میل بروز کرد — تا آشکارا کی ذات تنیا فرد
ذات کنت کنزاً مخفیاً احد — نقطه تحت با گردش داحد
اللہ اسمکہ مستجمع صفات — صفات راه نیز الله و ذات
ژ فرط ظهور مخفی صفات — یا من دل علی ذاته بذاته
کی ذات چند صفات ژ عین لا تنی — ذات خود هر ذات صفات صفاتن

ذات اوصفت ذات عقل کل بوات   ما عرفناک حق معرفت بذات
چون میوعدد داخل دو واحد   کل ما میزتموه شاهد
لا اسم لا رسم لا صفت بران   بی خبر چه یافت خود ز بی نشان
چنی وحدتش او ئی بنیه   توحیدش سزای مثنوی نیه
کمال توحید نفی صفاتن   لا یحیط شیء بدر بنی ذاتن
علم وصفت واقع وتحت ذاتن   که شنائی ذات حد صفاتن
علم هم عاجزن ز ادراک ذات   چون ذات محیط محاط لیش صفات
شناسائی حق تا حدی جا ییز   تا سمند فکرت نما نو عاجز
دل ز بحر ژرف فکر فرو رفتی   تا یک رباعی مطبوعم گفتن

رباعی

سبحان الله قادر بیچون بودن   با هر کم دا فزون کم دا فزون بودن
با جمله یکی از همه بیرون بودن   با این همه چون وچند بیچون بودن
ز ذات چون عاجز مانی بوس لب   ز صفات درک کرتمه مطلب
دا آهنگ فکر بگذر ژی پرده   مصنوع وصانع خو کی پی برده
سه نوع بلور راهی بین بی خود   پی دید سیمرغ دلیشان هر هر
تا جا لیشان سندفره و انده کی   تا حد باقی سند ز هر نوع یک

آینه کلان دین سیمرغ نوی   نظر باز کردن سیمرغ شان دی
برای دین من هوشیار و دلخواه   هر هر چیز ئیل امراغ خلق الله
خدا که د ولیل بری دو سم   او نوع جدا او ند نمه پر سم
نفس دیت بناس پری مرتبه   مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ
سَمِعْتُ فی اللیل شاه مردان   ولفظ فصیح قَالَ یا فلان
ز قول رسول خدا رخ متاب   ذات ما للتراب ورب الارباب
بگذر ژی قیده بادت ها دبن   کوری کار نداشت مژه ویش مکن
دس در ودانان ولای یاسین   تا ز بر کتان نفست بناسین
ما چهارده بدر فروغن   سال چهارده سن بلوغن
وهاب وجواد طه وجه الله   کی مُتَصِفَا وَصَفَاتُ الله
وصورت چهارده یک ومعنی   بر نام اعداد طه حق وا ما
وجه الله علی عشر علیٰ هو   کُلُّ شَیْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ
ید الله گواه وجه الله شاهد   چهارده وعدد مخاطب و احد
اول آخر اوسط گشت احمد   مه بین احولن و فردی احمد
سه نوع بشر خلق کرد خدای عالم   ناس شبیه ناس یک نسناس افهم

ناس چهارده معصوم شبیه ناس بران   بوذر مقداد عمار و سلمان
ما بقی مخلوق مطلق نسناسن   واحدیت خدا نشناسن
هر کس تحصیل معرفت کردن   و قد لحقه نسناسی فردن
ما خلقت الجن والانس وبجنین   الا لیعبدون ای لیعرفن
خرزاوه خرزید خرمردان آن   دیده بکشا قدر معرفت بران
وصف بنده کی لمن بکر گوش   اگر هوشیاری مکر فراموش
وصف بنده کی بران سه حرفی   حرف سه کلام به نحوی صرفی
ز واو ورد و ود و فا بکر ضبط   ز صاد صبر و صدق صفا مکر خبط
فا فقر و فاقه فنا و محل   خیر الکلام وات ما قل ودل
فاخلع نعلیک ئات دموسی برا   ز حق بالواد المقدس طوا
یعنی بیل و حاجب غیر حق   مقید جوران ز بزم مطلق
ز سرای امهانی دره بیضا   عروج کرد د عرش لیلة الاسرا
چو ولامکان سید عرب   اراده کرد خلع نعلین وادب
شنفت یا احمد مکن نعلینت   یعنی فاطمه و علی و سبطینت
کرد نعلینت زینتی د عرش   باره تا نالی بو نزدی جسم فرش

محرم ومجرم یک نقطه خطات   صعود نقطه با عبد عنده مولات
پایه بنده کی وجائیش ن   لم یطمثهن انس ولا جان
امر قدرت کرد خود سلب رمکان   تمشیت فرما و کرد بیان
بال وهم شیش ایرا په تفته   خدا مزالو او کس که رفته
دیده واز واز من ویده هم وهم   تر وید نفس مرود بی محکم
چرخ بگردش من آد لجریان گفت   تا روح عالم ولامکان لفت
کرم کرم من سر و سر د چیغت خم ندا کت شت   روح و ماسوا توجه بذات
جنبه بالوجوش محی لاهوتی   جنبه بالغیرش هو جد ناسوتی
دی بدن واو لامکان خلعت   ناسوتی روح من تا و مراجعت
ز اصحاب کهف بدر و خود ول   داواز سک بر س و منزل
ورک و یرو زه ون فرضیکه محال   اگر سیکدم بی ارصد هزار سال
لقاب قوسین ویرداوادنی   نه زمان معلوم نه مکان پیدا
عنصر و جا هاشیت اگر حق ما چان   ای اعتقاره کفران ونسیان
یه خود و محاله مگر که احمد   جزء اشیاء بو د قاعده رسد
سوی الله و جنب نبی محاطه   و ما سوا الله حق وا احاطه

احاطه داشت وکلی ماسوا — نقوه دیش بې بلکه قوة خدا
عناصر وجنب نبی محی طه — چین دماسوا دار وا احاطه
لمشیت چهار صفت ئې بې — حق مجسم کړو وصفات النبی
یک صفت غضب یک حیات دی — یې رزاق یک پیغام بری
صفت غضب دعزرائیل — محی ممیتش دا واسرافیل
میکائیل بې دجنه رزق دیش — جبرئیل مجسم دپیغامبر شق
نمغضوب نه حی نه دجا مرزوق — نضفحه ارسال دمرسول با موفق

دکام اول مات من جبرئیل — چون جنه لیت ما وام الدلیل
زعزرائیل دیرد هرچهار دجا مشیت — واتش دی بدن دلا مکان ثبت
اوکه ممیز صرف صفر ینه — ممیز صفات دعنصر ینه
اری کو ساله دتمیز قاصر — فرق ما وماین صفت عناصر
داتیکه محاطه و وهم تو بو — موجب شیت ای احد میو
وشارکه حوض ز اعراب — هر شیخ هر کمان ملن ع قاب
یکتیر وچله هر کمان ملن — هر دک دیکبار تیر ناملن
ونفع وضر شریکن وهم — وقاب قوسین یه کیف کم

م باب

من باب مثل مطلب جاریه — وظل وذی ظل شراکت نیه
اوادنی یعنی رؤیت نیه — قدرت جه حق دیت ز بنیه
به حول دار الشهود اتحاد میو — اصل خود مطابق دسواد میو
خاتم دمحیط شاه وفرمان ده — بے الخاتم ما یختم به
چین حالات لی مع الله یافت — فنا لے دسوی شاه غیب شافت
حقیقت دیش دی یعنی وجه الله — مصداق من عرف ربه ماه گواه
رؤیت کے مات من نور احد — عیناً لم یدرک بویش شاه

قبض وبط عکس عاکس کردنگاه — خاتم لے احاطه دا و ولی الله
فقره تقاح اکر مجهولن — سمی ذو الفقار سمی بستولن
زدر دیده تخم فراق کاشت — مرج البحرین یلتقیان داشت
محو جمال بے ز حق ماه خطاب — دات بین الاحباب تسقط الاداب
خدا داحد خلقتک لے وات — خلقت الاشیاء لک نداماه

حمد شتق بین ز ماده احمد — احمد هم شتق بین ز نور احد
چین حمد احمد ل ز فردوسین — الحمد لله رب العالمین
کرشاهی ظاهر ز ملک ویرد — اثر لین بین جز هر عت کرد

چنین یک بضعه موم مارد اشن وبیت   جز حق بهر شیئ تصرفش هست
خاصه احمدان ماسوا تمام   بس نامربوطگا حرق والتیام
دل بکان حق حق ز دل مستور   خیر الزیارة فقدان المزور
کو مشهود میسو اسرار کمون   انی اعلم ما لا تعلمون
عرض کرد و باطن معراج هر یه   خانه کرکه ای یکحرفه به
دیده حق بین هر کس داشت دلف   بشیرینه ز لطف وما الطف
میپرس ز نکته دیدارش روشن   از بینش عرض کرد دیده نور روشن
هم دو دیده رخش هم دو دیده باطن   عمیت عین لا تراک اتن
چنین عاری ز ذوات علی صفاتی   لم اعبد ربا لم اره دا ستی
کما ربیانی صغیرا ام اب   علی محمد عدون و رب
گشت سایه حقا سایه معنوی   نسایه بدن غلط نشنوی
تخم اطاعت دجانی کاشتن   چنین ظل بی ذی ظل حرکت نداشتن
چونکه ثابت بد وظلی الهی   ظلی بی ذی ظلی نمیسو آگاهی
لنا مع الله حالات ما جان   او منهمن او اودمن زان
ظلی ذی ظلی در جگا ماجرا   ظل مرعی میسو ذی ظل لا یرا

لشأن نبی ذات

لشأن نبی ذات یزدان پاک   لولاک لما خلقت الافلاک
لکن و السماء ذات الحبک   لولا علی لما خلقتک
موجد هر شیئ لکتم عدم   خدا است در پای جسم ف حدوث قدم
وقت تکلم عقل کل و دق   آواز حیدر شماع کرد ز حق
ذات صوت حیدر شنوم جل   حق ذات عین ما جام جلوه علی
ارش و پرن و عرش ممکن یکتائی   شق القمر انگشت نمائی
اسم اعظم اسماء الحسنی   شفع و تر لجب ذات تب پیدا
پی ایجاد خلق ز حق منظوری   مستجمع مجموع و تر المو توری
نشفتی کرات ولی مطلق   من رانی فقد رءا الحق
او که وجه الله ز رودش روشنی   لا شبهه صوتش هر صوت منی
وعرش خدا است او کرسی نشین   الرحمن علی العرش استوی است این
عرض کو مرا نم یه صوت کین   لیک قربت مقام خود بینی نی
سراپا گوش بیم تا چه فرمائی   پا تا سر دیده تا رخ بنمائی
ز خود بیخبر ز حق آگاهی   هر یه معنای فنا فی اللهی
برنجن دیدار محبوب واحد   خود سوره توحید و معناش شاهد

برنج خود دانه قدی هو الله داشت	تخم توحیدش بمزرع دل کاشت
شیر تعبیرش دعلم قوت روحیه	معنای شیر برنج از شفقت لیه
قدرش ز قدرت قدری یافت بحد	گشت محو بو معنای امکان احد
من زاره حیاً لم یذق شیئاً	فکانما زار میتاً
حرف ز لسان نبی بی روشن	لقمة الصباح مسمار البدن
لس کر پریشان پرنشان حرف	باده بیر زودن تو شک ضرف
مطلب گفت ودت فرقنا معقول	خاصه ای عوام ضعیف العقول
لاتیناهی حرف بی انشاع	چه درک کی جزء لا یجزاء
من رحمت کیشم تو بار کیر و مفت	هیسله اب بند نه بالای کاو جفت
مثنی مشهودن دبی کیف و کم	کردن یعفو رخوردن اد شم
شکر من بکر کدمت آگاه	من یشکر الناس لم یشکر الله
کند فهم عاجز زمعنی دریاب	اصلاح حک یک ز صفحه کتاب
ز قول رسول دادن قوله به	اتق من شر احسنت الیه
عبارت مکن بدار معافم	ورنه مطلب عنده شغافم
والله من دتو کی سبو ظاهر	بی المعنا فی بطن شاعر

وانم چون طوطی

وانم چون طوطی مزان تقلیدی	من عنده الله زان عملین تائیدی
لمونشعدم خلق و تضرع	جز عارف وحق اهل شرع
دانم مجمولا گشت کنایه	من البدایة الی النهایه
ز و بعد قشری لیس مستحضر میو	جنس حر از ان میو ملا خو میو
سمی داور علی عظیم	من یحیی العظام وهی رمیم
تصرف دیرین تو موجودات	کل شیئ ذاتت الی غیر ذات
ز فرط ظهور مخفی صفاته	یا من دل علی ذاته بذاته
یا باسط الیدین بالرحمة دیری	خنصر حیب کم ز یک شماری
کی خجل نین ز احسان تو	لن تنالوا البر حتی تنفقوا
تعبیر مدرس شرکه و شراب	جنت مکرین کن ه و ثواب
خداوند مرید تو و اراده حق	فعل بی اراده میو مطلق
استعبا دیکین ز اهل بهشت	بی حالت حریت کرد موجود گشت
گر عبد طلب کرد دنیا ز مولا	موجود میو پریش طریق اولا
دات یا بنی آدم اطیعونی حق	اجعلکم مثلی فی الافعال مطلق
ز انوار کوه حق پیدا میو	یا من فی الجبال خزائنه

چون خلاق مداح ذات علیش   مداحی علی شرک جلیین
ذات حق بې علم واراده نین   که ذات بې علم واراده وي
ذات داراده سره قدیم زان   لیک ذات بالذاتی او یکبار زمان
چون ظل دی ظل چین شمس ضیاء   انفکاک ئې محال و معنا
قدیم بالذات نه قدیم بزمان   دی مقاماته شرک دیری ایمان
ذات چین ناسم منشأ فلاح   صفت چین بواجوم خلاق مداح
حاشا که کسی قدر تو زانا   بیان حالی و فرد دانا
پرورده احمد مکه و مکینے   عروة الوثقی احبل المتینے
ز بحر جودت دریا یک نم   ذات کریم که روان او کمن
خود ومصاف رستم یکدانی   حاتم ز وصف سخی تو لالی
یا باب عجب الکار ماسوالله گشت   یا مایه راندن آدم ز بهشت
نه اد تاب بار نبوت ذات   نبی نبوت خاصه اجری د ذات
دکسر اصنام سید الورا   کتف محمد که ز اد کف پا
لیک و تخته در و خیبر کش ئے   پا نیان دی ناودت خدائی
قائل ان بحرا لحدید   ز قول خدا باس شدید

سبح لله درد ربا

سبح لله دردر بانت   سوره حدید دالی وشانت
مظهر حقائق بی شبهه خلق   لیک و ممشد را نیزی شد
علم عام خاص و خاص ای ناس عقیم   و فوق کل ذی علم علیم
اصلا مطلب نفس ودیار   ظهر الفساد فی البر و البحر
وذ و جنتین داحدیت نیه   شاهد نزلونا عن الربوبیة
ز و بعد او صفاتن گردی یکم   مصداق قولو فینا ما شئتم
ز وصف ذات مکردم علو   ما راهم بلین مقام غلو
نه من د ممدوح بد مخلوق د من   غلوکران و نقص باطن
نه قلو بقاف نه غلو بنعلین   لا جبر لا تفویض بل بین الامرین
بېنیر د اجوز د اجمعان دوا   علاج مفسد و افسد کر یا
ندیده نشناخته ما جان خدائی   نعوذ بالله از رخ بنمائی
که دادت سر پنجه خیبر کشائی   که بنده که منکر و خدائی
آدم سینه چاک گندم حالت   نوح غرق طوفان بحر حالت
داود بلبل ز باغ گلت   علی سلیمان تار سنبلت
یعقوب ز حسرت اعمی فقدانت   یوسف زندانی چاه زنخدانت

خلیلم پروانهٔ شمع جمالت   ذبیح قربانی کوی وصالت
موسی ارنی گوی لن ترانیتن   مشتاق یک طرف هم ز دانیتن
علی و فلک بروش پا مار   پی عتبه بوسی هر صبح دایوار
وشریع خور تا روز مسمات   او کب نور کی ای کب حیات
لوح منقلب حلو کلامت   قلمم پا برجا اولین تا نت
عرش نیمه باطن افکندن پا   بیدل نه عشقت بتن پا برجا
کرسی سرگردان دواغ سودات   نه افلاک سلم پس ترین تا دات
عشرهٔ عقول هر عویم توضیح   الکنایة ابلغ من التصریح
حسن مطلعین و فرد احد   سیم واجب مصراع احد
و ذات خدای عاری ز غرض   واجب الوجودی لیکن نا با غرض
علم و مصلحت زیر دستتن   قضا و قدر مزد شصتتن
اگر نه قضاست محو الحال   چمن عکس رضات مجاری احوال
مظهر حقی هم ظل الهی   فعل حق ظاهرلت بی گواهی
وصفت مکرم و رضا و طوع   او قدر مرانم تو ئی رب النوع
وصفت لذاتت مکرم دریوزه   کوزه گر هر کز نشناسی کوزه

هر سام جه خرد

هر سام جه خرد خرد بین خرد گیر   پیغمبر باطن ز حی کبیر
ذات نبی رضات یعنیه شاهد   انا و علی من نور واحد
نبی ظل الله عقل کل و نقل   خداشناس و دلیل عقل
کر مطلب مجهولی تو جشن معدوم   استرضای ذی ظل هم و ظل معلوم
من پریشان پریشان حالم   ز وصف ثنای او صداقت لالم
لا تبغت اثبات الهی کردن   معنی لا فتی لا سیف هم کردن
در مصروع یکبیت منتخب شمار   پی حفظ مذهب بین ذو الفقار
وقت جبالت و مغضوبین   سنانت هم و لا الضالین
هر کس ز فضلت مکری انکار   فحیطان دارد ابیه قصار
ز خم غدیر احسن البشر   جهار شتر گردش و منبر
دست علی کرد دا اشبر برکار   هر کس منش مولام علیین مولا
پی عاننه را دشن و جای اولادن   همزه خود الف و جای ارشادن
همزه خود شکل علی سرش پی جلی   کنایه جه نام پاک علیین
مختوم ز قول خدای مجید   همزه را بجای الف نشناسید
روزهٔ رمضان شعبان و رجب   مد واجبن مد مستحب

وفکر دقیق خوش مناسبن　　ہا همزه باالف مدش واجبن
جز مست وحدت وشدت عرضن　　پے منزه کہ حق خاص عزت جزمن
وجود واجب الوجود واحدن　　وحدت وجودی مجزیه ہاعدن
حدیث شریف ز رسول الله　　القید کفر الو کان باالله
نقید وقید خدای جسمانی　　عارین ز رسم وراه مسلمانی
اسم وفعل وحرف معنای صفاتن　　الله تصویری حجاب ذاتن
فالق الاصباح واذن خدا　　ہا ہر تو ئی فالق الحب والنوا
محب خاص عشق آئین اخص　　سوره یوسف کرد احسن القصص
یسئلونک عن الروح زبنی　　حق وات قل الروح من امر ربی
لوقت رحلت غمخوار است　　وآقای قنبر کردش وصیت
بعد از من مکیش شمشیر ز غلاف　　مکرہاشت معین داشتن ومصاف
دستور العمل پی فرع واصل　　تا صاحب الامر نسلا بعد نسل
شمشیر علی شاه دلدل سوار　　پی چی ملقب بی ذو الفقار
نیشش ہشتاد فقره داشت　　هر فقرهٔ زوانه واعدا کماشت
هر زوانه ضرب هزار کس مکشت　　قوه امامت ید الله در مشت

ز یوم خندق

ز یوم خندق آگاه هر کس　　ضرب زید عمرو آیه
احاطه بکر ہشتاد اثبت ہریک　　ملاحظه کرد بی ریب بی شک
یه کشت ز قدرت کردکار میو　　صاحب فتوات ذو الفقار میو
چند کاه دست حق له آستین بی　　ز کید شیخین چون بی معین بی
طاعن ز محبین اصحاب سیفین　　که دو سر داشت تیغ شاه بدر حنین
دستور العمل وید ستور میو　　صاحب ذو الفقار که مقهور میو
ز بس جابجا چو مکه جلادی داشت　　تیغش اعادی در سر انگاشت
دست و دست رسی تا اما حی گشت　　تا ز اعدا دوزخ پر کن چه انگشت
رادی
رامی چرا بی احسن البشر　　سر یتیمش ز مادر پدر
تا حیات داشت کس لاش نکرد　　اهل اناسی لشان لمرد
کس اولویت لیشی نداشت در باب　　تا تعلیمش نکرد جز رب الارباب
تا حق تعلیم وحق والدین　　خود حق سلام چنیش بنود دین
محتاج بی دحق محتاج نوردس　　الفقر فخری پی معناش بس
بی تنبیه خلق ذکر آت موات　　حب الدنیا راس کل خطیئات
چه خاص فرمانذا سید کونین　　تکدی شواد المرجع فی الدارین

لیک وبعض طبع مکر خاطرنی — کمار وسیاه دانشس پرن
بشنوز ملا محمد بلخی — بسیار شیرین دات نواتر تلخی
محرم ای هوش جز بیهوش نین — مشتری زدان غیر کوشی نین
استعبار کله ژ اهل بهشت — بی حاجت امر یت موجود کردیی کشت
کر عبد طلب کرد دنیا ژ مولا — موجود میوه پرش نظر تو اولا
دات پاش آدم اطیعونی حق — اجعلکم شیئ فی الافعال مطلق
رسول دتکمین بعضی مقامات — رب زد فی فیک تحیرا دات
لیک کوش طاهر ژ اشنک اسرار — دانانی میوه لبریز دا نکار
چون کدای یهود نذنیا نذین — ذالك هو خسران المبین
بی نماز سره وزیان مکذاری — اَو وزیان بنه ره و سرداری
نیروات صلواة عمود دینن — خیمه بی ستون فرش زمینن
اذا قبلت قبلت ماسواها — واذا ردت ردت ماسواها
دقتی واذان مکشان سر وش — الف اذانش چون تیر ها نکوش
طاهر بیت هاشت حرف شمارد — لیکن وباطن بیت پنج ماورد
ماجعل الله لرجل وقران — من قلبیان فی جوف دات بیزدان

دیک تن ره دل

دیک تن ره دل خوش بکر وخلقت — یار ل جاش نین جز محبت
بی تسخیر عالم نکیت صغیر — انکرت الاصوات الصوة الحمیر
ز دان وایاك نعبد نستعین — وباطن هم یان وقاطر خرین
لمحضه حق فاعل منفعل — هامل نماز وطوره خمل
وکنت فی قلب سکر یار کبیر — الصلواة معراج المؤمن یار ودیر
وره جن ورقم مبارك شم — لموجد الخلق خلاق عالم
انا اقرب الیکم من حبل الورید — انتم مکر دد کرون حق نیل نعبد
انزایت من اتخذ ده — الهه هواه وما خذه
مفعول من اراده فعال لما یرید — خود وعده کریم نکن د وعید
مخاطب نفس مع الغیر چه سود — بی دلیل لمن کفره بمر و د
بی دو روزه عمر مکذر ژ عقبات — خاب بیداری دالی داشبات
الدنیا والاخرت هر دو اختاتن — بی هر خورده باین دوشت زیانی
سک نفس مردار خوار دنیا بجهد — الدنیا جیفة وطالبها کلاب
بی زرق ژ رزاق فره در کفتی — رزقك طلبك مکر نشفتی
وی خوارانی ور تن پروری — آرزوی مال مردم موری

سعی کرو اخلاص پری مدعا — لَیسَ لِلانسانِ الّا ما سَعی
دنیای بی وفا یوچ دون پرور — زنزان مؤمن بهشت کافر
لا یکلف الله سطور نکتاب — هات نفساً الا وسعها خطاب
وتدریج طی کر راه شریعت — مجاز قنطره اری حقیقت
متن شریعتاً مشی طریقت — معناش اریاقتی یای حقیقت
بکر قدر وسع وطاعت اقدام — بشنوا الکلام یجبر الکلام
کون تا ترق وتدریج تن ده — وجود ناقص ز عدم صرف به
چون وایجاد ماسوا پرداخت — ز نور احمد لوح قلم ساخت
عرش وکرسی هم ز نور مرتضی — آسمان وزمین هم ز نور مجتبی
ز نور حسین بهشت کرد بنا — جلوه کری نور بتول عذرا
نور بتول کرو مشاطه هر هفت — اطلس افلاک گردش وزربفت
چونکه روشن کرد کلی ماسوا — ملقب بی ولقب زهره زهرا
ضمیر راجعاً وتانیث اری — وکانها کوکب دری
پایه بندکاش وجای نشان — لم یطمثهن انس ولا جان
لا شرقیه ولا غربیه — مخصص وجود پاک نبیه

دجوبنی باعث

دجو بنی باعث خلق بی — الدال علی الخیر کفاعله
اگر هوشیاری مغز کرو علین — حسین منی وانا من حسین
حسین منی فهم هر کسه — اظهر من الشمس نظیر نارسیه
کاروجائی رسی معویه کافر — لبیشکا حسن بس بکرو حیدر
بس حقیقت نام نبی تمام بی — نه شرع باقی من نه نام نبی
تا وشهادت سید مظلوم — سر انا من حسین بی معلوم
وفدیناه بذبح عظیم — مراد حسین ز رب کریم
ذبح اسماعیل ارنوی قبول — بایدز نلش پیدا بور رسول
مخصص تونن ذبح عظیم وعلین — حسین منی وانا من حسین
اعضاش گشت عجایب سرابی — مخاطب حسین منی ز نبی
ونهار ولیل مس بکم هر بار — من مس جلدی لم تمسه النار
حرف الولد وسر ابی — مأخوذن ز قول شریف نبی
سر بنیا کائن به ابی انتم — باعث ایجار وامی طبتم
حسین وشبیه خود مصنون — عالم مشهود معناش ظاهرن
کمون ابی عبدالله موسومن — انا من حسین معناش معلومن

قربانی است حرف مجهولاً   سردانی حسین احیای رسولا
بوت و مغز دهن آرای فایده   مثل ثقیفه بنی ... عده
جسر بزه سامع تماشا ملکم   ملتن مرسوله محشا ملکم
حاشیه گیری خود مدی خبر   در رسم اعداد فتنه سه عمر
درخت بی میوه صاحب حرمتی   شجره عمر میوش فتنتی
نبی و فاطمه زیبوش گشتیا   خون علی و حسنین ز منثورش نشیا
دنهش ماده کرده ات و کربلا   تا حشر و پا کرد او درد بلا
علم مصلحت ها و لای خدا   حالت خدا بی لیک نور خدا
از خدا خواه بو ماشاء الله کان   و ما لم یشأ لم یکن بزان
ترا ما رمیت لیش واردم کوا   ما تشاؤن الا ان یشاء الله
یفعل ما یشاء بقدرت الله   یحکم ما یرید بعزت الله
درک فهمانی حالت و رضا   لجبر تفویض رایش یک رها
از مدعی بوین آرای مادعا   علم علت نی بتی تابع فعل ما
توجه نی کر تو ئی آگاه   حدیث منتهی کرد و ثار الله
خدا حالش نوی تا حال کردن   مشیت توئی بدانا و تو

دست دراز کر

دست دراز کر من دست بسته برد   استدلال ز خم نفس باید کرد
قلب و تجسس بدر محک   الّذین یبک و الأرد بعرک
دو نوبتی ات کر فکر کین نهی   ماده و دنیا است دنیا و دنی
حرکت کر کین حق بار و خاطر   العبد یدبر والحق یقدر
بشنو فرمایش مولای متقین   و انا مسکین جالس المسکین
بی از گفت ولای خلق فرا برون   بیش ساختن آرای ز آب و برون
مکه ده مان و ده مان فرع   عز من قنع ذل من طمع
مجوسوا منی کرد نصارا   یهود کافر بت پرستی ترسا
کسلی با عشق قتل امامین نوی   کشت فتنه کهنه مسلمانیل نوی
سنک آشنا و لیطو رضا رین   الاقارب کالعقارب
ظاهر سلمان و باطن ملعون   قاتلهم الله دانی یؤفکون
غلط کار بی دین و جای طبلا   سال صد هزار کار تینه کشیا
دایم و بستان خربکه زبان   سخان کلش بی حفظ ها و تو ربان
من دعقل و هوش نحماکیا   دردهم خورد ات عشق بی بردا
عقل ذات پرسان پرده بردا   عشق و ذات فرق بین کوری بینا

عقل ذات کماهی چیشین منظور　　عشق ذات محب حسود بیک گور

عقل ذات سر امکان نه یا بیلتیشن　　ذات غیب الغیوب جینه لیتیشن

ذات غیب الغیوب محض ذاتن　　ذات هرچه غیر فکرناه صفاتن

تو خود معجونی ز چهار عنصر　　بی شناسائی یک زی چهاری عناصر

ذاتیکه محاطه و دهم تو بو　　کی موجب مشیت ای احمد بیو

عقل ذات پریشان بکذر ز امکان　　عشق ذات دیوانه اپابنه اوان

عقل ذات ظاهری الوداچیشن　　ذات باطنی غیبا لم یزل کی چیشن

عقل ذات حوره توحید و دلیل لبه　　ذات صغرا دکبراه نتحش لیه

خلاف اضعاف مضاعف ده بار　　مرتبه علی تنزیلی بوناچار

او ساو علی هو مراتبان　　هو اشار خود ز مغایان

حق نزدیک دکتت کس نین لدیه　　جهتها و شخص مشار الیه

اصل هو تیاین الله دون او　　احد دون دون پابرنه هره

ز فرد کرم ذو الجلال فرد　　پنجه انانی شقق الله کرد

زهم متکافینی پنجن و شمار　　بنون انکشتان عدد ده چهار

پنجه ید الله علیش منات　　ید الله فوق ایدیهم حق ذات

اطلاق مطلق

اطلاق مطلق فرموده فاضل　　منصرف میشود فرد کامل

وحدت نوع ارای هر کسه　　فرق فیما بین خدا و خلق لیسه

ز خدا و رسول مرتبه لیت ها　　انا اصغر من ربی بسنتین ذات

احد احمدن اکر اکاهی　　عالیین رتبه احمد اعلی

عقل ذات صمدیت محض حقا　　عشق ذات ز خود برحق مطلقا

عقل ذات چهارده تن لم یزلیو　　ذات حسین احول چهارده بین تا کو

کلید یلد مجر اش شاش دانه　　معصوم مولودش و پهلوی زانه

عقل ذات لم یلد ارای کی نفی　　عشق ذات فاطمه ز شیر کی سنن

لم یکن له کفوا احد　　مدح حیدر کرد حق ارای احمد

شخص باطن ذات بعد از فحص ما هی　　هر لیسه لیس کمثله شیء

عقل ذات جای بین مکه تلوا　　عشق ذات خدای جا داراری تو قاصم

هوش ها چاره وینه کاترف　　تنزیه یکطرف تعلیق یکطرف

عقل هوش همتای باعشق هات　　لکم دینکم ولی دین عشق موات

در حدیث نمایین خلایق نشره　　ما چان فرمود شفعای حشره

دیکجا کخن اراده الله　　یکجا کخن محال مشیت الله

پس بهر تقدیر ارادهٔ محل   اقربن دلای خدای عز وجل
جبرئیل کی قولبش میوه زمر هد   شاهدا الاقرب یمنع لا ابعد
من علمنی حرفا وات له علی   قد صیر نی عبداً و بنی
علی زاده ازل دستار جبریلن   قد صیر نی عبداً دلیلن
رسول که تا سنره بنده ویش   خبر نذر پیش نبزانی ز پیش
چون یک دعوی انسان آگاه   منصب انا شیته الله
اجتماع ضدین و مطلب معنا   عوام گشت ما چان گوینه رشد نهها
من ولطف حق مکردم آگا   تا که ظاهر بوو هر کس معنا
جبرئیل ظاهر ارای نو و حن   در باب الظاهر دعنوان الباطن
حقیقت جبرئیل کین لتجرید   وحی فیمابین اراده و مرید
دریای بی پایان مکرو قطره   بکذر ز اطوار قوم پس فطره
نبات وجماد وحیوان موالید   ستری ز معناش مکردم تو لید
دو مرتبه پس هات نبات ز حیوان   انسان اشرفن قدر دیت ایران
ز وجنتین نوع انسانی   نیمی فرشته نیمی حیوانی
طبیعه پس تش مرتبه ناه لیت   نباتی تشنو بدم شرح و بسط

بے انکور و تاک

بے انکور و تاک پرورش مدی   عندرش و منهم الاکلشنا حی
بے ماء العنب آب مدی تا غش   تا هر ساعت تر بود و اغش
تبعاً لتاک حیشش سکارد   تا او قلیان ارای خود ست بادرو
بالوجوب مغلوب حیوانیک   حیوانی و دست نباتی مدی
چون الغریق خوانو ز پیش   یتشبث بهو بکد حشیش
نحل معصیت نقش عرش   یه معنای شراب یه معنای حرن
منافع للناس نقش خمیرش   ز خاطر کردن اثم کبیرش
بے و تاک پرورش مدی ابدان   لیک تجش شد کرد طرق حسن
الحسنات یذهبن السیئات   والسیئات یذهبن الحسنات
صعود کردن کاررد دهان حشیش   مخلوق ویش کرد و خلاق ویش
تن فربه یک مکاهش ز روح   که ترجیح مدی راجح و مرجوح
ز تن پروری که مطلب بحاصل   اشکم بایستی بهتر بوز دل
که ز تنزل جستن تفوق   مکر نشناشتی نیت روی عاشق
ز محمد مکذار کنات کبیر بو   جنک مکری آشتی دو پیر بو
نشئه پیدا اکر زوال ندراشتی   نه پی یکدم عیش تخم اثم کاشتی

مزانی چیش نشأ بی زوال   حب علی و آل بعد از لایزال
ای کم کم عهدی مکیر او دست   ژ دامان علی مور و دست
هر پیش چشم شراب خوار میو   کهی ژ محشر شرمسار میو
زیهی وات یا علی مرادی دارم   برایر یارب وات مولای عالم
هشلتش ژ حضرت پیر سا ژ قران   کل فی فلک وات علی بردان
نبی و ارشاد امت و دلخواه   وات تخلقوا باخلاق الله
وقتی توجهش و ناسوت مهات   کلمینی یا حمیراء مرات
در نه حمیرا کی ژ آل یاسین   المبیثات للمبیثین
له روز محشر ماچی یا ابا   کل شیء یرجع الی اصلها
الجنس مع الجنس بمین در گر   مجالست جنی و با جنس ترک کر
تبنوا القوا من مواضع التهم   کلم الناس علی قدر عقولهم
چه خاص چه عام وات ملا کرومی   موجودش کردم او معدومی
ذره ذره که اندر این ارض سمات   جنس خود را ام چو کاه کهربات
دوست چه شمنی تا لو متهم   تعرف الاشیاء باضدادهم
لجهن بر مکیش و مطلب زده   تخصیص دا رومی تعمیش مده

هر مطلب ذکر

استثنا کردش وات لشنوز نی   هر مطلب ذکر کرد بی دوا لک
رسول و قلم اول علمن   احسن الوجوه نیک قلمن
منصرف میو فردی کامل   اطلاق مطلق فرموده فاضل
علیاً وصی دا با دن بحق   و قاعده اعداد انما مطلق
جمله مان از باد شد باد صد   ماهمه شیران ولی شیر علم
بسیار و جا وات تو مزانش بد   نقد قول علی ژ قول احمد
استخراجش کرد بی چو پیجرا   محمد آما به حی انما
هیچ یک تا پنج و پانزده هیچو   از یک تا نه چهل و پنج میو   از یک تا نه
جمعش شصت سین انسان کامل   آدم و حوا لیش ان بی حاصل
الخیر فی ما وقع ذکرش   استرضای حق هر سواد فکرش
سین بینه اش و عدد سوات   محمد دسین می طب چرات
والدین حقیقی و لی روحانی   ابو هذه الامة مزانی
ای باب و ارباب عرفان مفتوح   نبوت چنین جسم ولایت چه روح
شهود کر کمون روح والجسد   حی محمد بیفزا عدد
ژ عدلی کما تدین تدان   له دنیا اثم المحشر بیان   تدال

سبحین وعلیین مخلوقات د هم ... الفکا کشان تا پیتو زه هم
سو قوف گا نحو فتح غرائم ... ظهور و فور المسرو رخره قائم
کیمای د اتش وکشت ما لکن ... تمیز د هنه ما جی و ها لکن
ثو ذرت حق قامع کفار ... ردی لمن الملک الواحد القهار
ز علین الطاف حی تنیا فرد ... لسکوت ذکر نفس با هو کرد
فرق فیما بین نطق والسکوت ... شد او ردن کاالضفدع دا څوه
ساکت ز قول شیخ مولوی ... و فارسی یک بیت د اش معنوی
هر کرا اسرار حق آموختند ... مهر کردند و د هانش دوختند
حرف موزون کردن کي حرافیه ... شاعری معاش موشکافیه
نه چون شعرای اغراق پردازی ... ای د پائی خلق و زمانه سازی
منظوم م لشعر مطلب گوئین ... نحو شنودی خلق و د لجوئین
بیزارم له شعر و طمع صله ... ما علمناه الشعر وما ینبغی له
ارای تقیه نان خدا ضایع کر ... باعث تضیع دین غلام پیغمبر
ارای یکبار گاه نکری انث ... ارای فلند کس خداوندگار را
نسبت مدرن مخلوق و خدا ... لمشبهه بدم مشبه اقوا

شاه محمود

شاه محمود انکه از فعت بکنج مطلبخش ... او فتاده چون تیغ بی دسته عاش ایمان
خاصه شاعری ملائی داشتو ... تخم اغراقش و علم کاشتو
ز علم و حکمت و معانی بیان ... ولیدن باوری هر دم تر قران
حاشیه کلام مطول حرفا ... منطق اصولشان وی نحو صرفا
در یاد کردن وصیغه سازی ... تر خلین له اخفش تر خوین نجی
اری مال خراو دین دش دراج ... و نه رام ناصب کوکب الا سراج
عمر دارای مزاج لطیف ترین ... دات مات زید من اصولیین
بعد از غسل و کفن نمازش په جال ... نکرین ها تن هر دک په سئوال
پرسان من ربک رب توکیت ... وات اهل بکواین من هم فی آت
من استفهام تا من موصول ... فرقشان ز رفی و قاعده اصول
تابع شیخم علم کثیران ... البعرت تدل عی البعیران
ها ها برایل ز اهل همدان ... قزوین و رو کرد قم د اصفهان
اهلش په دنیا ز حق مهجوران ... رو و ملک کرا اهلش ما جوران
مدینه و بقیع و مکه مشرف ... سر عن رائی دکربلا نجف
مشهد مقدس اطهین قم ... امکن ادعونی استجب لکم

اهلش خنطل غرس لجلد برین   عکس شرف المکان بالمکین
د ترس وسلم وسلم تر مسی   و دو همه ترسی شیخ وجب بر سی
پنجاه سال طریق خدمتم کذاشت   جز یک رشته جر بزه نداشت
و مذهب حقیر چندین هنولاون   که نه خارج شرع پیغمبران
اهل خارجان مشرکین تمام   مردود و مخذول روی یوم القیام
اکر ثر قولم ندی از عا ل   ثابت مکرم و او له بر هان
تکبر مخص کبریا ئین   مخص خلق نیه یه خدائین
قادر و رزاق محی و داو ر   نه عاجز و مرزوق و مرد
لکن صوفیه معاش بین   تصفیه کردیده پیشم پوشین
بعد از مسافت تلال و جبال   پادین و شغلش تحصیل آمال
قبای خدائی د بالاش راست   یه خود خدا انین بی خداکات
متمنی د جای عع ۶ و کو   روان له بهشت ار بوا البشر لو
هنائی گردن د خدا د رسول   کافرن و لای ارباب عقول
لیک و معنا صو فیه پشم پوشن   کلاب و سباع ذراب د خوشن
تارک صلواة مال مردم خور   یه معنا شه صوفیه سک خر

غم مخور فردا

غم مخور فردا شفیع تو منم   مالک روحم نه مملوک تنم
حکمای فلاسفه اشراقی یونان   دی استند لاله ددم ما جام جان
عامی بیچاره عارین ترهوش   معلوم عاشق ها دیت گوش
جنب نندة او مردحه حقن   من در توکس فی حق مطلق
پی او مردحه او دو مه سردان   یه که ماجان فلانکس مردان
مقر و زبان منکران د دل   المرء عدو بما جهل
عجب کردن و لای خدای غفور   لا یحب کل مختال فخور
خلق و دیعه ۶ د تحت شاه   ثه این حق جنی ظل الله
شیطان ذئب د شن د نیر اماتن   خلایق یوین سلطان شوانن
ار شوان نوبت ارای دو دام   غیر نام با تی بنی ثرا غنام
طاعت سلطان طاعتن و رب   حرامت و اجب اطاعت اوجب
یکروز نشته بیم له رهگذری   دیم که پیدا بی ملای اشعری
یکپای اعرج بی یافتم لکول   نبی وات کلکم ناقص للعقول
تفوق کردیم نیشت د بالا رو   وات امروز مکر چون خر ملای
اخو ندد عدو غاضب ثالث   د بی تا خو شی وات صدر باعث

ا خ و ن د
۱
۵۶۶
۴
۶۶۱
ع ث م ا ن
۷۰
۵۰۰
۳۱
۵
۶۶۱

بینی بین الله علم جنش بی بار | شل الجمار رحیل الاسفار

بر سام اسمش دات عثمان مسمی | واتم بالالاسماء تنزل من السماء

گجهان گشت ز خیر و ز شر | من بالای علی او بالای عمر

دات هر که و دات علی و عمر بهران | و ذات خدا بالقطع کادل

من فضل علیا و دات علی عمر | تصدیق کردم وفقد کفر

بهن خود آرای عمر محالن | ثبت الارش ثم النقش دالن

اثبات نفی شیئی موضوعن | سالبه خود بانتفاع ممنوعن

عمر و تعریف عثمان محتاج | زخم سر سگ سنگ بک علاج

او د هوز بره من دسقلع | ار وادین قحبه او گبک اغل

هر چند ما و ردم دلیل و قران | سوات یلان در کردن یوح ایمان

واتم و کدام دلیل و کدام آیه | ز عقل و ز نقل با دلام با یه

انظر اسمع افهم اعلم بو ربی | طالب مجهولن مطلقی نارکی

صد وهت جهار هزار پیغمبر | ارای ولایت گشت مراجعن

جز تو اتر مرانش بازی | بیهوده سخن وای درازی

دین ارای منکر الصحابه قدره | شر الناس من باع دینه لغیره

هر طولانی داشت

بد طولانی داشت علی و یکفن | ز طبیب چاره رضا کرد قشن

که د هر مواد سوات مکرر | لولا علی لهلک عمر

ارای استدلال کین دلای به | معنای النفوس کالنصوص لیسه

هرچه دباره ای هر دات فاضر | هرچه دباره او هر دو رجل باطل

بگذر ز کی گفته اغوای شیطانی | نه عصبیت طایفه ابوسفیانی

هرچه دباره ای دات لاهوتی | هرچه دباره او دات ناسوتی

مدح کسی کر خدا و پیغمبر | مداحیش کردن نمدح عمر

کردم هر دو ک پیش تا پیغمبر | واد داتن حق دای داتن کافر

علی و مابین ابوبکر و عمر | خیری واقع بی بین جر شر

ارای سخریه و استهزا و تخفیف | داتن یه لطیف او هر دک کثیف

انت فی بیتنا کنون لنا | ان اکثرکم اکثر ذات اتم لا

یقولون بافواههم لیس فی قلوب | یستهزؤن بالله فوق الذنوب

اوکه نسبت کفر و نفاق مدی | تکذیب اصحاب شاخه مگ

محمول و غرض رد و دادن | ما النجاة فی الصدق ارشادن

کر به اگر تا پا کی نفرات سری | در دی گو رأی های دشمناری

دری

تصدیق رو ولایت وکپین
کج بخت و بزم راه نیری اصفا
واقف ز ابرار هر وی کو نے
جاء الحق زهق الباطل معنا
تل دعوای دین پیغمبر
داسیف حیدر کړو پیچون وچرا
یا علی من عبد عقوبت بارم
نه حق نه ولی نه نبی ام دین
ما ما هی پاچاه هی تبشیر کړ
دپلهٔ وهم ایمان من هویت
دیکه رشته جفر زهره زهرا
ایمان وغیب ز ولایت آوردم
زنده مه بدیم ز نشأ تین
با نقطه مرکز دایره ایمان
شرط حضرت بے زمان قوت

کج بخت راه
نیری و بزم صفا

متی هذا الوعد ان کنتم صادقین
چه لزوم ز اکلی حسن العقبا
سلونی قبل ان تفقدونی
ان الباطل کان زهوقا
سنی مغلوب په زو صف عمر
الفضل ما شهدت به الاعدا
ز کشت عمر وهم شر سارم
وسم دوامان ولایت یقین
په ایقان وسته کلو سلمان در
مخاطب السلمان منا اهل البیت
وعلم ما کان وما یکون وانا
یؤمنون بالغیب من وهم شمردم
در المؤمنون حی فی الدارین
محو اثبات کړ لوح ز امکان
الانتظار واشد من الموت

زی حول ردم

زی حول بردم وخدا پناه
نومید نه ز ذات نیم وذات الله
حول حالنا الی احسن الحال
کرفتار وو دست نفس ودین کیف
ز باغ امید بیورم مکه
زحول محشر وبل صراط
محشر کبریم لو قت ظهور
زفعل وکناه ز شرمنده خفیف
وتب علینا بذنب عظیم
هادی ودینی بوجه حسن
هی یرحم ذلیل انک جلیل
فبشر یا ذات ز لطف عمیم
بعد از کلشی ذات دیا حسنین
خیر دنیا داثن ودیره عقبات
ولسوف یعطیک ترضی حطاب

ذات علیین مومن ذات الله
په لا تقنطوا من رحمت الله
مولای علی این مولا الجلال
پناهم بر وو تو یا شحنه نجف
کرفتار وو دست نامردم مکه
یا شاه نجف یا سخت الکلام
الامان زریم ینفخ فی الصور
یا لطیف ارحم عبدک ضعیف
انک انت التواب الرحیم
زت شکسته بال کردی
یا جلیل ارحم عبدک ذلیل
بمغفرة واجر کریم
احصیناه فی امام مبین
ان مع العسر الیسر حق بادا
ای ذات به حق الکتاب

۲۱

دل ز محب سوالیم پریش | القلب یهدی الی القلب خویش
دور گشت چون نکنم تجدید | خوفم نکرد روز بیم امید
پرس ز عصیان غفاری به | ومن الخائف خائف به
نیوشید لایسئال رحمان | وات عن ذنبه ذرش ولا افغان
پس سخای آیه خویش قیاس | کاظمین الغیظ عافین عن الناس

تمام شد در روز شنبه پنجم شهر ذیحجه الحرام ۱۳۲۶

الحمد لله رب العالمین وصلی الله علی سیدنا محمد
وآله الطیبین الطاهرین ولعنة الله علی اعدائهم
اجمعین

اگر دستم رسد بر چرخ گردون
بپرسم این چرا آن چرا چون یکی را
داده صد گونه نعمت یکی را نان جو
[illegible]

روانه گردید به واجب عید